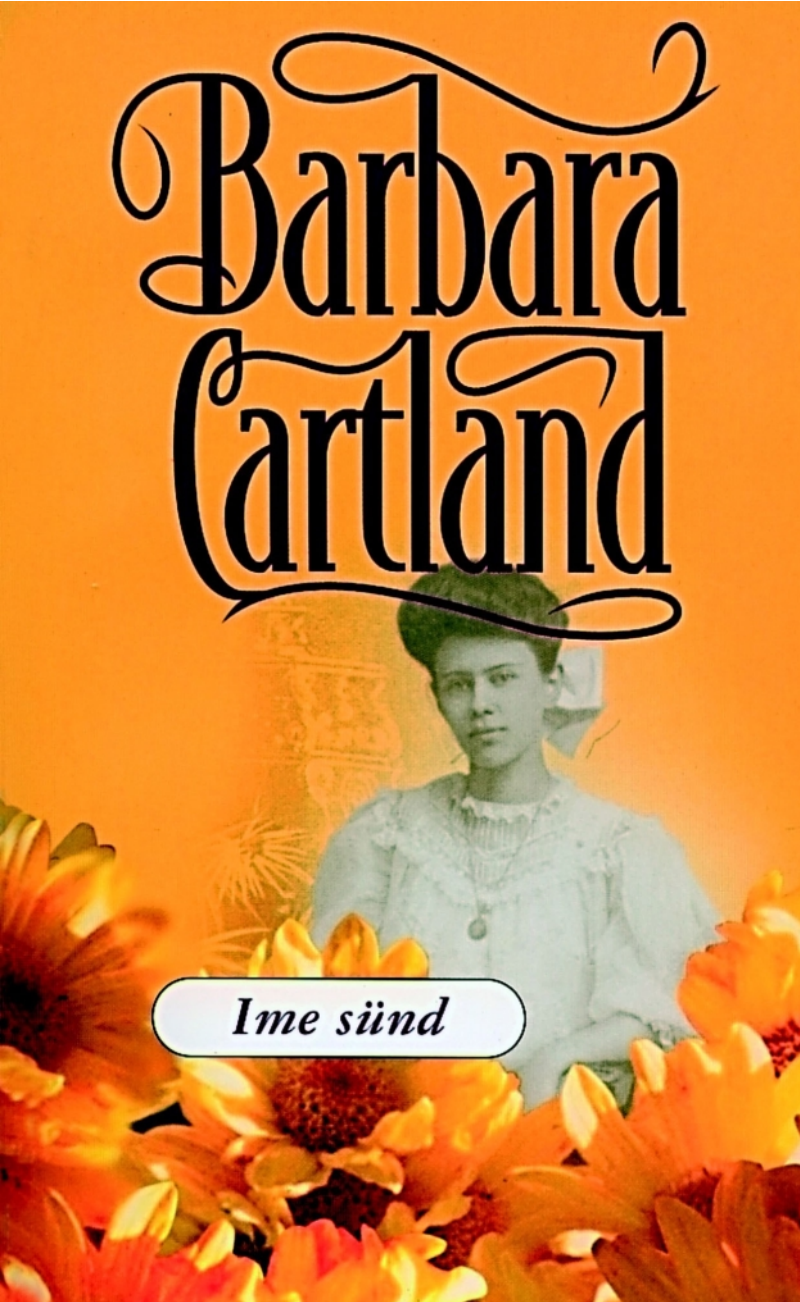

Barbara Cartland

Ime süind

Barbara Cartland
A Miracle in Mexico
1990

Raamatu eesti keeles kirjastamise õigus kuulub eranditult kirjastusele AMOR.

Antud raamatu materjalide ükskõik milline kasutamine kas tervikuna või osaliselt ilma valdaja loata on õigusvastane ja seadusega karistatav.

Toimetanud Aili Norberg
Korrektor Inna Viires

© Cartland Promotions 1990

All rights reserved.

Trükiväljaanne © 2002 Kirjastus AMOR

Elektroniline väljaanne © 2010 Kirjastus AMOR

Raamatu nr 10337

ISBN 978-9949-20-074-0

Autori märkus

*M*ehhiko on geograafiliselt ainulaadne maa. Seal leidub kõrgeid mäeahelikke, avaraid kõrgplatoosid ja džunglimadalikke.

Temperatuurid on sama mitmekesised kui maastik. Mõnel pool langeb sademeid vaevalt paar piiska aastas. Maa lõunaosas Grijalva jõe orus võib aastane sademete hulk ulatuda viiesaja sentimeetrini.

Mehhiko on kahekümne sajandi jooksul üle elanud segaseid aegu, sissetunge, okupatsioone ja revolutsioone. Pärast Hispaania invasiooni sai riigikeeleks hispaania keel, kuigi ka inglise keelt räägitakse palju.

Kaugemates rajoonides räägivad elanikud ikka veel vanu indiaani keeli.

Jumal Quetzalcoatl – elu-, vihma- ja koidutähe jumal – on mehhiklaste jaoks alati väga tähtis olnud.

Tema auks ehitati linnu ning raamatus kirjeldatud abielutseremoonia leiab aset tema järgijate seas.

Benito Juarez sündis vaese Zapoteci indiaanlasena, kes sai hariduse kloostrikoolis ja kes jõudis karjääri tehes Ülemkohtu koosseisu. Temast sai president, aga kunagi elas ta New Orleansis maapaos.

Talle on püstitatud palju ausambaid, sest ta oli suur reformaator, keda tunti tema aususe ja üllaste ideaalide poolest ning kes püüdis rahvusriigi loomise poole oma maal.

Juarez algatas reforme, mille käigus võõrandati kiriku vara, anti haridus riigi kontrolli alla ja kuulutati välja usuvabadus. Ta lahutas kiriku riigist.

Kõige selle saavutamiseks kulus aastaid, aga alguse sai see Juarezest, kloostrikoolis hariduse saanud indiaani haritlasest. Tema teeneks tuleb lugeda rahvustunde tekkimine Mehhikos.

Esimene peatükk

1889

“*M*a tapan enda, kui sa minuga ei abiellu!”

Noormees, kes sellisel dramaatilisel toonil rääkis, astus akna juurde ning vaatas välja Viendale Avenüüle.

Orina Vandeholt, kes istus diivanil, tardus.

“Tõepoolest, Clint,” sõnas ta, “kuidas sa võid nii rumalat juttu ajada?”

“See on tõi,” vastas noormees, “ma olen sind juba mitu kuud armastanud. Olen sind sada korda päevas palunud, et sa minuga abielluksid. Aga nüüd olen jõudnud viimase piirini. Ma ei suuda enam edasi elada!”

Noormees käitus nii teatraalselt, et Orina tõusis diivanilt.

“Kui sa samas vaimus jätkad,” sõnas ta, “lähen ma minema.”

“Ei, ei, kuula mind! Ma armastan sind! Ma armastan sind! Ma ei suuda ilma sinuta elada.”

Neiu vaatas teda uurivalt üles-alla.

Tegelikult oli Clint esinduslik noormees.

Samas oli temas midagi tasakaalutut ja nõrka, mis Orinale ei meeldinud.

Tegelikult ei meeldinud talle ükski mees.

Viimase kahe aasta jooksul olid mehed Orinat järelejäätmatult taga ajanud ja seitsaadik oli ta muutunud üha nõudlikumaks ning oli väga raske ta meele järele olla.

Orina leidis, et meestel, kes heitsid oma südamed ta jalge ette, oli alati midagi viga.

Ta ei suutnud seda täpselt sõnades väljendada, mis nimelt.

Neiu heitus viisist, kuidas nad rääkisid ning kuidas nad teda taga ajasid.

Inglise guvernandid ja koduõpetajad olid Orinat Inglismaal rangelt kasvatanud, ent nüüdseks oli ta koolitüdrukku elu selja taha jätnud

Ta teadis vähe seltskonnaelust, veel vähem teadis ta meestest.

Tema ema, leedi Muriel Loth, Kinlothi krahvi tütar, oli juba oma esimesel seltskonnaelu hooajal Londonis kaotanud südame ühele ameeriklasele.